

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Spiritualis Thesaurus Missæ

Sánchez, Gaspar

Coloniae Agr[ippinae], 1619

C. 23. Quomodo in sanctiſ, Sacrame[n]to Christus Dominus adora[n]dus
sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55223](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55223)

THESAURVS MISSAE. 201
præsentem iam oculis & corde
visurus sit & honoraturus; at-
que hoc maiorem in eo deuo-
tionem, amorem, timorem &
cordis teneritudinem excita-
bit, quàm si vocalem oratio-
nem decurreret, quod in alia
Missæ parte facere poterit.

CAPVT XXIII.

QVOMODO IN SAN-
ctissimo Sacramento Christus
Dominus adorandus sit.

ADorare, propriè est in-
ternam reuerentiam de-
ferre alicui ob excellen-
tiam, quam in eo agnoscimus;
quam reuerentiam interdum ex-
terio-

terioribus cæremonijs protestamur. Hoc modo adoramus reges terræ, agnoscendo in illis potestatem & dominium, quod in nos habent. Hoc item modo adoramus Sanctos ob dignitatem quã habent quòd sint serui Dei: quæ haud dubiè & sine cõparatione vlla maior est, quàm omnes terræ dignitates & eminentiæ: seruire namq; Deo regnare est. Reuerentiam hanc & cultum Theologi vocant *Duliam*, quod latinè sonat *seruitus*; & cõmuniter accipiunt pro cultu quo Sanctos, velut seruos & amicos Dei honoramus. Alia reuerentia & maiori quodã cultu quàm prior, adoramus Beata-

tam

tam Virginem, eò quòd in ipsa
 maiorem quandam agnosceimus
 excellentiam, quàm in reliquis
 Sanctorum, quòd nimirum ve-
 ra Dei sit mater; & hunc adora-
 tionis modũ, quo Deiparã colim-
 us, *hyperduliam* nuncupãt: qui
 est maior & dignior quidã cul-
 tus, quàm quẽ reliquis Sanctis
 impendimus, Dominũ Deũ, ob
 esse sui diuini excellentiã ado-
 ramus cultu sine cõparatione
 longè digniori, quẽ *latriam* di-
 cunt: quæ vox etiã seruitutem
 sonat; cæterũ accipitur pro solo
 cultu quo Deum honoramus &
 adoramus, internè eũ reueren-
 do; & velut supremum & vni-
 uersalem omnium creatorũ, &
 omnia

omnium quæ etiam creare potest (quæ infinite plura sunt) Dominum habendo; quin etiam potestatem, sapientiam, bonitatem, sanctitatem, & gloriam infinitam, quam ipse propriam & à se, & per diuinam suam naturam habet, vnà cum infinitis alijs perfectionibus, quæ in ipso non sunt aliud, quàm simplicissimum ipsius esse, illi ascribendo; insuper illum vt naturæ, gratiæ, & gloriæ omnis Auctorem, & omnium rerû principium & finem agnoscendo. Hinc sæpenumerò cultum externis quibusdam cæremonijs declaramus, quales sunt pectoris tinctio, qua ad instar publicani,

THESAVRVS MISSAE. 205
cani, esse nos peccatores, & ip-
sum peccata remittere prote-
stamur; genuflexio, qua nos to-
tos illi velut subiicimus; thuris
suffitus; & lingua sacrificium
laudis illi offerre dicendo, *Glo-
ria Patri, & Filio, & Spiritui san-
cto*, & alia laudum cantica illi
decantare. Consecratione igi-
tur in sacratissima hostia & ca-
lice iam peracta, ijs externè cæ-
remonijs sanctissimum Sacra-
mentum adorandum est, qui-
bus Deum ipsum adoramus; at-
que hinc tum temporis genua
flectimus, pectus tūdimus, thus
adolemus, & cantatur, *Benedi-
ctus, qui venit in nomine Domini.*
Internè verò Iesus Christus in

S

San-

Sanctissimo Sacramento adorandus vt Iesus Christus verus Deus & homo, cum nihil præter ipsum inibi contineatur: quem, vtpote verum Deum, in corde nostro vt naturæ, gratiæ, & gloriæ Auctorem, Creatorem, Salvatorem & Glorificatorem nostrum agnoscere debemus, attribuendo illi omnia quæ Deo attribuenda esse diximus, cum ipse verè Deus sit; & in omnibus necessitatibus nostris opem & remedium ab ipso poscere. Hæc verò Christi Domini, non exteriori modo, ritu, pectus scilicet percutiendo, verum etiam interiori, eum velut Deum, Dominum ac Salvatorem habendo.

THESAURVS MISSAE. 207.

do, adorandi ratio maximam
homini consolationem, teneri-
tudinem, affectum & amorē in
corde adferet, vidēti habere se
præsentem Deum, omnibus ne-
cessitatibus suis mederi adeò
potentē, & ad id faciendū adeò
beneuolum & promptum, non
minus quàm olim, dum in mū-
do ambulauit, in quo (teste A-
postolorū principe Petro) Act.
I. *Pertrāsijt benefaciōdo, & sanan-
do omnes oppressos à diabolo; & nō
minus quā modò, est in cælis
habitās; nā in Christum in quā-
tum Deus nō cadit mutatio, ne-
ue etiā in quātū homo suā mu-
tat, aut mutauit conditionē, nec
vnquā mutabit: volūtate .n. quā*

S 2 habuit

habuit ad nobis benefaciendū,
etiam modò habet, & perpetuò
retinebit. Cùm ergo hostia sa-
cra in altum eleuatur, non in so-
la eiusdem albedine & rotun-
ditate quã oculis cernimus ob-
tutus figatur, nec sufficiat no-
bis pectus tundere, sola lingua
dicendo, *Adoramus te Christe:*
verum etiam fidei oculis confi-
deremus Dominum inibi præ-
sentem, & eo quo diximus ho-
nore veneremur: videamusque
quo silentio, timore, reueren-
tia, & amore coram illo consi-
stere debeamus Domino & Re-
ge, ante quem cæli tremunt po-
testates; & num satis futurum
sit, vno poplite flexo eum co-
lere,

THESAURVS MISSAE. 209
lere, & alterum velut id pro-
brosū foret, inflexum tenere,
maiores omnipotenti Deo ex-
terius honorem non deferen-
do quàm dominæ suæ puer ho-
norarius, dum eam alloquitur,
Deoque mulierculam in hoc
reuerentiæ genere adæquando.

CAPVT XXIV.

QVOMODO SANCTIS-
simum hoc sacrificium Patri æ-
terno sit offerendum, & qua
intentione.

IN omnibus sanctissimi sa-
crificij Missæ mēbris, & mo-
mentis, in quibus maior cō-
solationis & gaudij spiritualis

S 3 ma-